

den nuværende — med et Beløb af 7 500 Kr. Ogsaa denne Bevilling gives som en Æresbevisning, den gives kort før Pontoppidans 70 Aars Fødselsdag, og den Enighed, hvormed Regering og Rigsdag har samlet sig om den, er et Vidnesbyrd om den høje og centrale Stilling, Pontoppidan indtager i vor Litteratur. Det kan ikke andet end glæde mig, at selv i saa vanskelige Tider som disse den danske Regering og Rigsdag forstaar at hædre Nationens fortjente Mænd.

Endelig vil jeg gerne takke den højtærede Undervisningsminister, fordi han har imødekommet to smaa Ønsker, jeg ved anden Behandling fremsatte, og som ogsaa Udvalget som Helhed har sluttet sig til. Det ene drejer sig om at genoptage i den oprindelige Størrelse nogle ganske smaa Bevillinger paa 500—1 000 Kr., som de historiske Museer rundt om i Landet har modtaget, Beløb, som er givet paa et Tidspunkt, da Kronen var i fuld Pariværdi, og som derfor vistnok maa siges ved en ren Misforstaaelse at have været Genstand for nogle Nedsættelser i de sidste Aar. De føres nu op paa de samme Beløb paa henholdsvis 500 og 1 000 Kr. De Mænd, som rundt omkring i Landet virker for disse historiske Museers Bevarelse af Folkeminder, fortjener i Sandhed heller ikke, at man betragter det Arbejde, der gøres med stor Opofrelse af Tid og med stor Opofrelse i økonomisk Henseende fra de vedkommende Egenes Side, saaledes, at man vil nedskære det i Forvejen meget ringe Beløb, der jo ved selve Kronestigningen alligevel er blevet formindsket.

Endelig har ogsaa Udvalget og Ministeren fulgt en Henstilling, jeg fremsatte angaaende Folkebibliotekerne, der jo har maattet dele Kaar med andre Institutioner med Hensyn til Formindskelse af det Tilskud, de har faaet, men hvor under denne Formindskelse visse Vanskeligheder kunde opstaa, navnlig for Centralbibliotekerne, idet disse hviler dels paa Stats- dels paa Kommunitilskud; mange Dispositioner kan være truffet, som man ikke vilde kunne udføre, og Kommunerne vilde blive bragt i visse Vanskeligheder, hvis der ikke stilledes et Beløb til Ministerens Raadighed. Da jeg fremsatte Tanken i Udvalget, tiltraadte Ministeren den straks, det samme har Udvalget gjort, og der stilles derfor nu 25 000 Kr. til Ministerens Raadighed til Folkebibliotekerne, navnlig til Centralbibliotekerne. Derfor takker jeg.

Jeg skal saa omtale de faa Ændringsforslag, hvorom der er Uenighed, og kun kortelig sige vedrørende Spørgsmaalet om

de private Mellem- og Realskoler, at den finanslovmæssige Ordning, Ministeren her gennemfører, er den, som vi har forfægtet de sidste Aar, i Strid med det foregaaende Ministerium, og det er derfor en Selvfølge, at vi anbefaler at tiltræde den Ordning, som her er foreslaaet. Jeg havde haabet, at det skulde lykkes ogsaa med Hensyn til Lærerhøjskolen at naa til Enighed, men dette er jo ikke naaet i Udvalget, og det er desværre kun mig alene — dog med subsidær Tiltræden fra Socialdemokratiet —, der stiller et Ændringsforslag, af ringe økonomisk Betydning, men efter min Mening af stor Betydning for Lærerhøjskolen. Den Formindskelse af Statens Tilskud til Lærerhøjskolen, som var foreslaaet dels af den foregaaende og dels af den nuværende Regering, var tilsammen meget stor. Nu er det givet, at visse Ting kan man undlade i vanskelige Tider, men der er ogsaa visse Ting, som man i vanskelige Tider ikke skal opgive, og det forekommer mig, at der er to à tre Ting, som det vilde være forkert ogsaa under den økonomiske Synsvinkel at bortskære nu.

Den ene er et Kursus for Forskolelærerinder, som ikke vil kunne opretholdes, hvis Ministerens Forslag vedtages. Jeg maa sige, jeg forstaar ikke rigtig Ministerens Stilling her. Han har begrundet sin Stilling med, at Forskolelærerinderne kan komme ind paa de almindelige Kursus; med andre Ord, han ser paa Spørgsmaalet saaledes, at det er forkert, at der ikke tidligere har været nogen Lejlighed for Forskolelærerinderne til at nyde godt af Højskolen. Men naar han mener, at de kan komme ind paa de almindelige Kursus, som gives for de med anden Læreruddannelse uddannede Lærere, tror jeg, han tager fejl. Forskolelærerinderne, hvis hele Uddannelse er en anden, maa nødvendigvis have Fortsættelseskursus eller Højskolekursus, der er afpassede efter den Uddannelse, de forinden har faaet, og naar man virkelig mener, at Forskolelærerinderne bør have Adgang til Højskolen, saa bør man ogsaa gøre det muligt at opretholde disse Kursus. Jeg gør opmærksom paa, at Dansk Kvindesamfund, som jo tæller Repræsentanter for alle politiske Partier, og som mange Steder er under Ledelse af Partiet Venstre, meget indtrængende har tilraadet, at man ikke hindrer Fortsættelsen af disse Kursus for Forskolelærerinder, som har meget stor Betydning for de Lærerinder, der beskæftiges i Forskolen, og hvis Virksomhed jo dog har meget stor Betydning for Barnets hele